

Enric Mirambell i Belloc

CRONISTA OFICIAL DE LA CIUTAT DE GIRONA

DEL CARRER MARAGALL AL DE BARCELONA

Fa uns mesos arribà una bona notícia per a la ciutat de Girona. La Clínica Girona no abandonarà la ciutat per traslladar-se a Fornells, com en principi estava previst, sinó que es quedarà a la ciutat, i se situarà al carrer de Barcelona. La nova ubicació no es troba en el centre urbà, però sí a una distància ben acceptable, en relació a les condicions actuals de l'activitat ciutadana. Hi haurà un bon servei de transport públic, i els que siguin una mica caminadors hi podran arribar tot passejant. Quan jo era jove tenia ben mesurat aquest itinerari, ja que durant la guerra, diàriament anava a comprar dos litres de llet en una masoveria que es trobava davant mateix d'on ara es construirà la nova clínica. La millora que representa aquest trasllat de la clínica afavorirà la mateixa institució sanitària i alhora també la zona urbana en la qual ara està emplaçada.

Quan es fundà la clínica, l'any 1933, també repercutia en els dos àmbits abans esmentats. El servei sanitari i la promoció d'una naixent barriada. Per a la Girona dels primers anys trenta l'obertura d'una clínica era una gran novetat. Fins aquell moment es disposava de l'hospital de Santa Caterina. Tot i que aquell establiment oferia uns bons serveis i que comptava

amb un acreditat equip mèdic, la institució es mirava amb certa prevenció. Era l'hospital dels pobres. Hi havia ciutadans que evitaven passar-hi pel davant. Entre altres especialitats hi havia la sala dels tuberculosos, una malaltia terrible i sovint mortal, que afectava persones de totes les edats. Els que per algun motiu havien d'entrar a l'hospital, en arribar a casa, es rentaven les mans i fins i tot alguns es canviaven la roba. En canvi, la nova clínica era un establiment de luxe. L'edifici dissenyat pel notable arquitecte **Rafel Masó**. De línies austeres, però amb una bona lluminositat, colors clars, amb predomini del blanc, per destacar la netedat. Dotat del més modern material, i un bon equip de professionals. Si molts consideraven que a l'hospital s'hi anava per morir, confiaven que de la clínica se'n sortia curat.

En aquell temps el carrer Maragall es començava a configurar. Fins al començament del segle XX aquella barriada es trobava fora muralla. El que és ara Ronda de Sant Antoni M. Claret era el camí de ronda, que discorria per l'exterior del mur defensiu que encerclava la ciutat. Tot i que la muralla que seguia el que és ara la Gran Via Jaume I va ser enderrocada els primers anys del segle, continuaren en peu els cinc baluards que la complementaven. Balu-

ards que progressivament també anaren desapareixent. Els darrers a partir de l'any 1932, entre els quals el de Sant Francesc de Paula. Baluard, aquest darrer, que ocupava l'espai on ara es troben les places Calvet i Rubalcava i Sibillà de Fortià. Aquella imponent baluard tancava la sortida del carrer Maragall a la Rambla Pi i Margall, ara plaça de Catalunya. Un pas que no quedà practicable fins a l'any 1933, coincidint amb la inauguració de la clínica.

L'any 1892, quan aquella zona a què ens estem referint era encara un descampat fora muralla, s'inaugurà el grandios convent de les Adoratrius, que ocupava gairebé tota l'illa compresa entre el carrers Ultònia, Lorenzana, Maragall i Ronda Claret. L'any 1924 els claretians s'instal·laren en un modest edifici que tenia característiques més de casa particular que de convent. I obriren al culte públic una petita capella, que fins al 1939 no fou substituïda per un espaiós temple. Per accedir al convent de les Adoratrius i a la residència i capella dels Claretians des del centre de la ciutat s'havia de donar la volta per la plaça del Carril o pel carrer Ultònia. Condicionant que no desaparegué fins que s'enderrocà el baluard de Sant Francesc de Paula.

Quan es construí la Clínica Girona la Ronda que aleshores portava el nom de Dr. Robert s'anava edificant. Per aquell mateix temps s'hi establí la Clínica de Sant Narcís, ara del Dr. **Bofill**. No en l'edifici actual, sinó en el contigu en direcció al carrer Maragall. S'hi trobaven alguns edificis d'una sola planta dedicats a tallers artesanals. I alguna caseta unifamiliar de planta i un pis o simplement d'una sola planta, i ambientada amb un elegant jardí, com la de la família **Omedes**, obra de l'arquitecte Masó, situada prop de l'encreuament de la Ronda amb el carrer Juli Garreta. En algun espai sense edificar, encara s'hi conserva alguna petita horta.

En l'incipient carrer Joan Maragall s'hi aixecaren elegants torretes amb jardí, i ca-

ses de moderat volum i indubtable luxe com la de la família **Heras**, al costat mateix de la nova clínica. I tot seguit de la clínica s'hi edificà el Col·legi Verd. Passat l'encreuament amb el carrer Lorenzana es trobava l'Editorial Dalmau Carles, Pla, S.A. I al davant, la casa unifamiliar del Dr. **Coll**, darrera obra de l'arquitecte Masó. Seguint en direcció a Palau Sacosta ben pocs edificis alternaven amb camps i hortes.

En el llenguatge popular més que del carrer Maragall i de la Ronda del Dr. Robert, es parlava del Carrer de les Clíniques, tot i que les dues que hi havia no es troben en un mateix carrer.

Amb el canvi d'emplaçament que s'anuncia, la Clínica Girona doblarà el seu espai. El conjunt serà molt més homogeni que no és ara. Seguint un constant ritme de demanda de serveis, s'han anat afegint ampliacions i annexos que compliquen la funcionalitat. La clínica actual nasqué amb unes proporcions molt reduïdes. Per aquell moment ja semblaven les ideals. Però passant els anys s'han anat presentat noves necessitats i els serveis de la clínica han anat evolucionant d'una manera que en els seus orígens hauria estat impossible preveure. Ara ja la nova construcció podrà encabir amb comoditat tot el que hi ha en l'actual edifici, més el que es consideri adient al moment actual i amb unes previsions d'acord amb una època en què l'evolució va a un ritme accelerat.

També la ciutat participarà en la millora. Tindrà dins el seu terme municipal una clínica de nova planta amb una organització i uns servis d'acord amb el temps actual. I en l'espai que les instal·lacions actuals deixaran lliure s'hi podran realitzar millores urbanístiques. També el veí Col·legi Verd en sortirà beneficiat amb una ben apreciable ampliació del seu espai.

Esperem que l'operació es desenrotllarà tal com està previst i que aviat el projecte es pugui convertir en una magnífica realitat.